

[Finansministeren.]

tiet og Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Til den ærede Ordfører for Venstre (Rasmussen Flemløse) skal jeg sige, at jeg for min Del føler heller ingen Lyst til at gaa ind i en politisk Debat med det ærede Medlem her, men skal nøjes med at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem vedrørende selve Lovforslaget.

Det ærede Medlem har der Opfattelse, at Merindkomstskatten ikke kan siges at være i Overensstemmelse med Ret og Billighed, men har Vilkaarlighedens Præg. Efter min Opfattelse rammer Merindkomstskatten i de allerfleste Tilfælde rigtigt. Saadan som de økonomiske Forhold ligger, saadan som Indtjeningen er inden for visse Dele af Erhvervslivet, er det rigtigt at gennemføre en Merindkomstbeskatning. Naar man skal overveje det Spørgsmaal, om man bør have en Merindkomstskat med som et Led i overordentlig Beskatning eller ikke, maa man gøre sig klart, at hvis man ikke vil indføre Merindkomstbeskatningen, kan man ikke opretholde de Satser for Tillægsskatten, der er foreslaaet, saa vil Konsekvensen blive, at man maa forhøje disse Satser, idet det Beløb, der er Tale om at fremskaffe, jo maa fremskaffes. Og Spørgsmaalet bliver da: Er det mere retfærdigt over for de paa-gældende Skatteydere at foretage hele denne Skatteudskrivning ved en ensartet Tillægsbeskatning? Eller er det ikke rimeligt i de Tilfælde, hvor der er ganske særlig store Indtægter — og det gælder baade Personer og Selskaber —, at inddrage en større Del af disse Indtægter gennem Beskatningen, end Tilfældet vilde være, hvis man kun gik frem med Tillægsbeskatning? Jeg har altid haft den Opfattelse, at specielt Venstre interesserede sig stærkt for, at disse Indtægter — som jeg har den Opfattelse, at Venstre egentlig havde et godt Øje til — kunde beskattes stærkere end gennem den Beskatning, der i øvrigt er foreslaaet. Jeg kan derfor kun beklage, at det ærede Medlem fremsatte en saadan Kritik mod Merindkomstskatten.

Forholdet er jo tilmed det, at der i det Lovforslag, som nu er forelagt, er taget det Hensyn for Selskabernes Vedkommende, at man har løftet de Indtægter, der maatte ligge under 5 pCt. af Aktiekapitalen i Sammenligningsaarene, op til dette normale Udbyttetal. For Personers Vedkommende maa man gøre sig klart, at der skal en meget betydelig Indtægt til, for at man overhovedet kommer ind under Merindkomstbeskatningen. Jeg skal eksempelvis nævne,

at en Person, som har en Indtægt paa 50 000 Kr., først kommer til at betale Merindkomstskat, altsaa en Merindkomstskat ud over Tillægsskatten, hvis Indtægten er steget med mere end 30 000 Kr. De første 29 000 Kr. af en Indtægtsstigning i dette Forhold vil altsaa ikke medføre en Merindkomstbeskatning. Og saaledes er det helt igennem: det er meget betydelige Indtægtsstigninger, der skal til, for at man kommer ind under selve Merindkomstbeskatningen.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) henviste specielt til, at det kunde virke uretfærdigt over for Landbrugerne, at de nu med deres bedre Indtjeningsmuligheder kom ind under en Merindkomstbeskatning. Jeg tror dog ikke, at Risikoen er saa stor, naar Betingelsen for overhovedet at komme med er, at man skal have en Indtægt paa 10 000 Kr. og en Merindtægt paa 7 000 Kr. Men i øvrigt maa man ikke glemme, at for alle de store Landbrugs Vedkommende, hvor man fører Regnskab, vil det for den kommende Ligning være Indtægten i Høstaaret 1936—37, der er afgørende for Beskatningen, og i det Aar havde vi en lav Forrentningsprocent, en Forrentningsprocent af Handelsværdien paa 1,9, saa der vil efter min Mening overhovedet ikke for Landbruget under nogen Form kunne blive Tale om at komme ind under Merindkomstbeskatningen. Derimod kan der være en eller anden Godsejer, der har Dampskibsaktier, som giver f. Eks. 30 pCt. i Udbytte, og at en saadan Godsejer kommer til at betale Merindkomstskat, er der vist ingen Grund til at græde over.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) fandt det uheldigt, at man opretholder det samme Sammenligningsgrundlag som ved Merindkomstskatten for indeværende Aar. Det kan jeg ikke erkende. Naar man har valgt et vist Grundlag for Beregningen af en Merindkomstskat, som skal træde i Funktion i Perioder, hvor der er en Konjunkturstigning, vilde det efter min Mening være urigtigt at rykke Aarene frem og derved komme ind i selve Konjunkturstigningsperioden og trække den ind under Sammenligningsgrundlaget. Det kan ikke være rigtigt. Det gjorde man for saa vidt heller ikke i Krigsaarene, som man ikke flyttede det oprindelige Udgangspunkt ved Sammenligningen. Man ændrede lidt paa anden Maade, men selve Udgangspunktet, det Aar, man begyndte med, blev staaende.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem